

**Ocena dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego
Pana Dra Andrzeja Rozmusa przygotowana w związku z ubieganiem się o stopień
doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika**

1. Informacje ogólne

Dr Andrzej Rozmus w 1998 roku uzyskał tytuł zawodowy magistra socjologii, w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie na Wydziale Socjologiczno-Historycznym, na podstawie pracy magisterskiej pt. *Sposób odbioru przekazywanych przez telewizję treści a system wartości osób studiujących*. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. Jerzy Chłopecki.

W 2004 roku uzyskał stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, na Wydziale Nauk Społecznych. Rozprawa nosiła tytuł: *Wizerunek wyższej szkoły niepaństwowej na regionalnym rynku usług edukacyjnych. Studium porównawcze dwóch województw: śląskiego i podkarpackiego*. Promotorem pracy był prof. dr hab. Jerzy Chłopecki. Recenzentami w przewodzie byli: prof. dr hab. Bohdan Jałowiecki, prof. dr hab. Jacek Wódz.

Dr Andrzej Rozmus aktualnie pełni funkcję prorektora ds. nauczania w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. Od 2004 r. jest kierownikiem Zakładu Badań nad Szkolnictwem Wyższym w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie.

Ponadto od 2018 r. jest ekspertem Polskiej Unii Edukacyjnej, Konfederacja Lewiatan oraz członkiem Interdyscyplinarnej Sieci Badawczej – Instytutu Badań Edukacyjnych. Był również konsultantem Interdyscyplinarnego Zespołu ds. Opracowania założeń nowego ustawodawstwa o szkolnictwie wyższym (Uniwersytet SWPS, Collegium Civitas, WSiLiZ) – przygotowującego projekt założeń do nowego Prawa o Szkolnictwie Wyższym. Był wielokrotnie ekspertem, również Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w zespole ds. strategii szkolnictwa wyższego. Był również sekretarzem Centrum Analiz i Dialogu w Szkolnictwie Wyższym Fundacji Rektorów Polskich, członkiem Forum Ekspertów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, trenerem Rzeszowskiej Szkoły Menedżerów w zakresie zastosowania psychologii praktycznej w biznesie (licencja Instytutu Terapii Gestalt w Krakowie).

2. Ocena dorobku publikacyjnego po doktoracie

Dorobek Habilitanta po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, składa się z 51 pozycji, w tym: 7 artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie znajdujących się w wykazie MNiSW (lista B), 1 artykuł opublikowany w zeszytach naukowych, 30 rozdziałów w monografiach wieloautorskich oraz 5 redakcji i 7 współredakcji monografii wieloautorskich. Habilitant jest również autorem i współautorem 12 raportów z badań dotyczących szkolnictwa wyższego. Cytowania wg Google Scholar: 109 (h-indeks: 5).

Po uzyskaniu stopnia doktora, Habilitant wyróżnia trzy powiązane ze sobą obszary zainteresowań naukowych: 1) krytyczne analizy procesów edukacyjnych zachodzących w szkolnictwie wyższym (w tym te osadzone w krytycznej nauce o wychowaniu); 2) mieszczące się w polu pedagogiki szkoły wyższej, pytania o studenta jako podmiot wychowania, kształcenia i samokształcenia; oraz 3) polityka edukacyjna państwa w odniesieniu do szkół wyższych i kształcenia wyższego. Znajdują one odzwierciedlenie w publikacjach oraz w poniższych tekstach, wybranych przez Habilitanta do oceny.

Do dokumentacji załączono 3 spośród 12 publikacji współredakcyjnych i współautorskich.

1. B. Śliwerski i A. Rozmus (red.). (2018). **Alternatywy w edukacji**, Kraków-Rzeszów: Oficyna Wydawnicza "Impuls", Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania z siedzibą w Rzeszowie, stron: 320

Publikacja była dla mnie nieco zaskoczeniem. Doceniam jednak starania Habilitanta w tym względzie ponieważ cieszy mnie, że nurt pedagogiki alternatywnej rozwija się. Kolejne pokolenia podejmują trud tworzenia i opisu tzw. lepszej edukacji. Z uznaniem stwierdzam, że redaktorzy naukowci zebrali autorów, którzy w naukach o wychowaniu dotychczas zajmowali się szeroko rozumianą twórczością i podzielili się najnowszą wiedzą na ten temat z czytelnikami.

Niestety tekst Habilitanta zawarty w książce Rozmus A. (2018). **Kreowanie alternatyw w edukacji - idea, uwarunkowania, oblicza**, [w:] B. Śliwerski i A. Rozmus (red.), Alternatywy w edukacji, Kraków-Rzeszów: Oficyna Wydawnicza "Impuls", Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania z siedzibą w Rzeszowie, s. 291-313. jest dla mnie wielce dyskusyjny zarówno w swych założeniach i eklektyczny zarówno w formie i treści. Doceniam jednak opis Rzeszowskiej Akademii Inspiracji jak placówki alternatywnej.

2. S. Waltoś i A. Rozmus (red.). (2016), **Szkolnictwo wyższe w Polsce. Ustrój - prawo - organizacja** (wydanie 3. uaktualnione), Warszawa: Wolters Kluwer, stron: 722

To kolejna już edycja kompendium wiedzy na temat szkolnictwa wyższego w Polsce. Autorzy poszczególnych rozdziałów to wybitni specjaliści w zakresie problematyki szkolnictwa wyższego. Zatem zawartość merytoryczna i dobór treści jest na wysokim poziomie. Zawarty w nim tekst Habilitanta - Rozmus A., Sęk A. (2016). **Prawno-społeczne warunki powstawania i likwidacji szkół wyższych w Polsce**, [w:] S. Waltoś i

A. Rozmus (red.), Szkolnictwo wyższe w Polsce. Ustrój - prawo - organizacja (wydanie 3. uaktualnione), Warszawa: Wolters Kluwer, s. 115-138. ukazuje warunki działania szkół wyższych w Polsce po 1989 roku, transformację oraz statystyczny obraz szkolnictwa wyższego, prawne uwarunkowania oraz specyfikę tworzenia szkół niepaństwowych wyższych. Wartościowy poznawczo, przeglądowy tekst.

3. S. Waltoś i A. Rozmus (red.). (2012), **Kariera naukowa w Polsce. Warunki prawne, społeczne i ekonomiczne**, Warszawa: Wolters Kluwer, stron: 295

Problem podjęty w tej książce jest niezwykle ważny. Również w kontekście Reformy 2.0, w której kariera dydaktyczna nabiera nowego znaczenia. Jej ranga wzrasta a tym samym nowa Ustawa wymaga od Uczelni opracowania własnych systemów oceny i tworzenia kariery dydaktycznej na uczelni.

Tutaj Habilitant w tekście pt. Rozmus A. (2012). **Wybrane mierniki potencjału polskiej nauki - widziane przez pryzmat kariery naukowej**, [w:] S. Waltoś i A. Rozmus (red.), Kariera naukowa w Polsce, Warszawa: Wolters Kluwer, s. 207-231. określa warunki prawne, społeczne i ekonomiczne funkcjonowania szkół wyższych. To interesujący tekst na temat potencjału nauki i jego ewaluacji, zarówno w kontekście tradycyjnych mierników i nowych, które wiążą się ze zmianami w światowej nauce.

Dodatkowo do dokumentacji załączono 5 tekstów (artykuły i rozdziały w pracach zbiorowych):

1. Rozmus A., Pomianek T. (2010). **In Quest for Right Way. Polish Science and Higher Education Against International Background** [in:] Z. Paszek (ed.), Poland - Serbia. The Challenges of the Scientific Cooperation, Kraków: A. Frycz Modrzewski Kraków University Press, s. 229-245.

To tekst na temat efektów przemian szkolnictwa wyższego na świecie z bogatymi obrazującymi sytuację danymi faktograficznymi. Ukazana została również na tym tle polska nauka w rankingach oraz wybrane modele systemów edukacji wyższej na świecie odnoszące sukcesy na polu nauki.

2. Rozmus A. (2011). **Współczesny uniwersytet: między elitarnością a rynkowym pragmatyzmem**, [w:] A. Cudowska (red.), Kierunki rozwoju edukacji w zmieniającej się przestrzeni społecznej, Białystok: Wydawnictwo Trans Humana, s. 477-485.

Tekst w syntetyczny sposób ukazuje zmiany w uczelniach wyższych na tle transformującej się Europy. Ukazuje zmiany uczelni w kierunku modelu rynkowego, interesujące światowe i regionalne dane statystyczne. Analizuje również negatywne skutki umasowienia szkolnictwa wyższego oraz globalizacji. Szczególnie ważne są tu rozważania na temat jakości kształcenia oraz ważne pytania związane ze zderzeniem tradycyjnej roli uczelni z wyzwaniami rynkowymi i globalnymi.

3. Rozmus A. (2011). **Uczelnia platformą integracji społecznej**, [w:] A. Rozmus i M. Struck-Peregończyk (red.), Między integracją a wykluczeniem, Kraków-Rzeszów-Zamość: Wydawnictwo Konsorcjum Akademickiego, s. 13-32.

Tekst traktuje o nowych wyzwaniach, zadaniach, które stoją przed szkołami wyższymi. W obliczu wielości współcześnie definiowanych zadań tekst uzasadnia potrzebę zmian, które obligują szkołę wyższą do stania się platformą wielopoziomowej

integracji społecznej. Autor zwraca uwagę na korzenie wartości uniwersyteckich, na funkcje uczelni z wyeksponowaniem funkcji społecznej. Inspirujące analizy i opracowania modelowe ukazujące uczelnię jako organizację realizującą różne potrzeby. Ciekawy trop. Szkoda, że Autor nie sięgnął do analiz antropologicznych i pedagogicznych na temat potrzeb rozwojowych i edukacyjnych. Brakuje mi tu również klasycznych już prac Z. Melosika i silniejszego rysu pedagogicznego.

4. Rozmus A., Kurek-Ochmańska O., Cyran K., Maj-Solarz D., Struck-Peregończyk M. (2015). **Między autonomią a urzędniczymi wymaganiami. Praktyka działania tzw. ram kwalifikacji w wybranych uczelniach europejskich. Wybrane aspekty.** *Studia Edukacyjne*, nr 37, s. 135-152.

Tekst w syntetyczny sposób ukazuje genezę KRK w Polsce. Wskazuje na wątki dyskusji jakie toczyły się w związku ich szybkim (a nawet pospiesznym) wdrażaniem w Uczelniach. Ukazano interesujące wyniki analiz międzynarodowych na temat specyfiki funkcjonowania "narodowych ram kwalifikacji" w ramach Zespołu badawczego, w którym uczestniczył Habilitant. Wyciągnięte na ich podstawie wnioski i ciekawe praktyki, mogą być cenną inspiracją dla polskiego szkolnictwa wyższego.

5. Rozmus A. (2017). **Eksploracja ukrytego programu kształcenia szkół wyższych – rozważania metodologiczne**, [w:] H. Hetmańczyk, E. Kawiak i M. Musioł (red.), *Edukacja w badaniach pedagogicznych. Problemy – koncepcje – rozwiązania*, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek, s. 90-106

To niezwykle ważne, wartościowe i inspirujące rozważania na temat ukrytego programu uczelni wyższych. Autor analizuje tu pojęcie ukrytego programu oraz stan badań dotyczący tego zjawiska w kontekście szkolnictwa wyższego. Ukazuje również ukryty program w świetle pedagogiki krytycznej oraz wskazuje na potrzebę badania wpływu ukrytego programu w szkolnictwie wyższym.

6. Rozmus A., Kurek-Ochmańska O. (2018). **Version 2.0 of the individual style of conducting classes by an academic teacher in the context of contemporary changes and trends in education.** *e-mentor*, nr 2(74), s. 4-9.

Autorzy dokonują porównania stylów prowadzenia zajęć w odniesieniu do istniejących w pedagogice paradygmatów dydaktyki. Ukazują zmiany w pokoleniu studentów, którzy funkcjonują w innym środowisku społecznym i edukacyjnym oraz wyzwania jakie stoją przed wykładowcami. Inspirujące zestawienia i porównania stylów nauczania.

Podsumowując: dorobek naukowy Dr Andrzeja Rozmusa jest niezwykle spójny tematycznie. Generalnie dotyczy różnych aspektów funkcjonowania szkół wyższych, zwłaszcza w kontekście przemian globalnych i krajowych a także kulturowych, i politycznych w społeczeństwie. Habilitant w kolejnych tekstach odśladania, pogłębia i rozwija zagadnienia związane z rozwojem i przemianami szkolnictwa wyższego. Niemal we wszystkich tekstach widoczny jest międzynarodowy kontekst. Niedosyt mój budzi aktywność związana z publikacjami w czasopiśmiech wysoko punktowanych, ich rozdrobnienie na korzyść rozdziałów w monografiach.

3. Ocena zgłoszonego do zaopiniowania dorobku naukowego

Tytuł osiągnięcia naukowego: *Edukacja akademicka w perspektywie krytycznej. Studenci wobec neoliberalnej polityki kształcenia w szkole wyższej.*

Autor, tytuł publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa, recenzenci wydawniczy: Andrzej Rozmus, *Edukacja akademicka w perspektywie krytycznej. Studenci wobec neoliberalnej polityki kształcenia w szkole wyższej*, 2018, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie, Kraków - Rzeszów, stron: 316, ISBN 978-83-8095-582-0, ISBN 978-83-64286-93-3 (monografia autorska); recenzent wydawniczy: prof. dr hab. Bogusław Śliwerski.

Przedstawiona do oceny monografia jest ważnym, niezwykle aktualnym głosem w dyskusji na temat reformowania szkolnictwa wyższego. Habilitanta charakteryzuje niezwykle unikalne połączenie kompetencji badacza oraz zaangażowanego w kolejne reformy i zmiany organizatora kształcenia na poziomie wyższym (jako prorektor) oraz eksperta. Zatem wiem doskonale z praktyki i doświadczenia o czym pisze i co bada.

Wykształcenie socjologiczne pozwala mu na szerszą interdyscyplinarną analizę zjawisk edukacyjnych w obszarze szkolnictwa wyższego. Jest to dojrzała praca naukowa, w której widoczna jest perspektywa filozoficzna, socjologiczna, pedagogiczna oraz praktyczna. Głównym celem badań był opis i analiza wielorakich skutków transformacji szkolnictwa wyższego w Polsce i neoliberalnych reform ostatnich lat w odniesieniu do procesu kształcenia i funkcjonowania uczelni. Instrumentarium teoretyczno-pojęciowe wywodzi słusznie w tym przypadku z pedagogiki krytycznej. Wykorzystuje również w badaniach perspektywę poststrukturalizmu i postmodernizmu.

Monografia składa się z sześciu rozdziałów. Rozdział pierwszy pt. *Pedagogika krytyczna źródłem analiz edukacji* w syntetyczny i wyczerpujący sposób opisuje nurt badań nad edukacją jakim jest „pedagogika krytyczna”. Przedstawiono w nim opis teorii oporu Henry’ego Giroux oraz odniesienia do opisów substancjalności władzy wg Michela Foucault. Założenie teoretyczne w tej części pracy posłużyło do trafnej conceptualizacji i realizacji badań własnych w obszarze szkolnictwa wyższego i interpretacji wyników. Rozdział drugi pt. *W stronę społeczeństwa postdyscyplinarnego* to istotna część monografii, w której Habilitant opisuje ewolucję technik władzy i opis przejścia z fazy dyscyplinarnej do fazy postdyscyplinarnej. Rozdział jest kluczowy do opisu tzw. postdyscyplinarnego uniwersytetu. Interesujące i inspirujące rozważania poparte pogłębionymi studiami literaturowymi. W rozdziale trzecim pt. *Szkoła wyższa w orbicie neoliberalnych wpływów* habilitant charakteryzuje ideologię liberalizmu i zestawia z neoliberalizmem jako kontekstem współczesnego funkcjonowania człowieka i społeczeństwa i ich przełożenia na instytucje kształcenia na poziomie wyższym na świecie i w Polsce. W tej części pracy ukazano dobitnie jak na wpływy ideologii liberalnych na edukację na poziomie wyższym mają strategiczne dokumenty i ekspertyzy na poziomie polityk krajowych i międzynarodowych. A te z kolei przekładają się na konkretne zadania i praktyki i zostają adekwatnie zoperacjonalizowane na poszczególnych poziomach systemu edukacji wyższej. Dr Andrzej Rozmus dobitnie dowodzi, że przekładają się one wyraźnie na neoliberalne

oczekiwania wobec szkół wyższych. Habilitant demaskuje i nazywa te praktyki neoliberalne w systemie szkolnictwa wyższego. Kolejny rozdział, czwarty pt. *Transformacja i neoliberalne reformy szkolnictwa wyższego w Polsce* to świetny opis w oparciu o dane faktograficzne ewolucji szkolnictwa wyższego po 1989 roku. W rozdziale tym Habilitant dokonuje autorskiego wyróżnienia czterech okresów transformacji polskiego szkolnictwa wyższego: reorientacji systemowej; boloński; czas urzędników i ekspertów oraz kontynuacji neoliberalnej polityki akademickiej. Ciekawa i cenna analiza przemian edukacji wyższej na tle przemian społeczeństwa i kultury. Szkoda, że Habilitant nie wykorzystał tu prac na temat reform w tym oświaty: J. Gęsicckiego, J. Szczepańskiego. Rozdział piąty nosi tytuł *Postdyscyplinarny uniwersytet? Między (o)presją a autonomią* to udana analiza szkoły wyższej jako instytucji „postdyscyplinarnej” w zakresie nasilonej biurokratyzacji mechanizmów nadzoru i sprawozdawczości w uczelniach, mierników przejętych niemal „żywem” z korporacji. Wysoko oceniam tu analizę dyskursu na temat autonomii szkoły wyższej, w której Habilitant zastosował „foucaultowską” strategię badawczą, w której analizuje przedmioty wypowiedzi, pojęcia, modalności (styl i forma) i strategię dyskursu. Dokonał udanej analizy wypowiedzi zawartych w czterech dokumentach strategicznych związanych z tzw. ustawą 2.0 (prawo o szkolnictwie wyższym) ministra nauki i szkolnictwa wyższego Jarosława Gowina. Poczynione analizy są przydatne również dla praktyki szkolnictwa wyższego jak rozumieć można „darowaną” społeczności akademickiej autonomię – gdzie poszukiwać szans na jej urzeczywistnienie i widzieć ograniczenia i zagrożenia. Rozdział szósty ma wymiar empiryczny i jest raportem z badań. Nosi tytuł: *Studenci wobec kształcenia i szkoły wyższej* i prezentuje metodologiczne podstawy badań własnych oraz ich wyniki. Badania własne zostały osadzone w perspektywie poznawczej wywodzącej się z krytycznej nauki o wychowaniu. Głównym celem podjętych badań było rozpoznanie stopnia i zakresu w jakim studenci wybranych szkół wyższych wyrażają (odzwierciedlają) w swoich opiniach ideologię neoliberalną w odniesieniu do strukturalnych składników procesu kształcenia. Kluczowym celem było określenie i opisanie współcześnie dominującego paradygmatu dydaktyki akademickiej. Wykorzystano w badaniach strategię ilościową i jakościową z licznymi technikami i narzędziami badawczymi. W badaniach ważna była triangulacja podejść badawczych, metod i rodzajów badań oraz triangulacja teorii. Uzupełnieniem badań była analiza dyskursu, , której celem był proces dyskursywnego formowania wiedzy o autonomii oraz uchwycenie, w jaki sposób formacje wiedzy-władzy regulują odpowiednią „prawdę” o uniwersytecie. Wysoko oceniam problematykę podjętą w badaniach, warsztat metodologiczny oraz precyzyjne przedstawienie wyników tak szeroko i głęboko zakrojonych badań. Ważne są tu również wnioski z badań, ukazania dominującego paradygmatu oraz nakreślenie problematyki dalszych badań.

Podsumowanie: przedstawiona monografia zarówno w warstwie teoretycznej jak i empirycznej świadczy o wysokich kompetencjach badawczych, dojrzałym warsztacie naukowym i ogromnej wiedzy na temat problematyki dotyczącej szkolnictwa wyższego w Polsce i na świecie. To szeroko zakrojone badania, głęboko osadzone w adekwatnie przyjętych do badań podstawach teoretycznych, wsparte solidną analizą literatury przedmiotu i własnym doświadczeniem przyniosły ważne rezultaty. Novum rozważań w pedagogice to analiza kształcenia i aktywności uczelni przez pryzmat procesów ujarzmiania, upodmiotowienia oraz „postdyscyplinarnej” perspektywy do

próby zrozumienia „czego” i „dlaczego” uczy się na poziomie szkoły wyższej. Generalnie jako pedagodzy przypuszczaliśmy, że odzwierciedlony w opiniach badanych studentów charakter nauczania we współczesnej szkole wyższej ciąży ku neoliberalnej wizji świata i człowieka jednak dzięki badaniom Habilitanta mamy „dowody” i wiemy, że to ma miejsce.

W wyniku studiów literaturowych oraz badań własnych Habilitant zaprojektował ramy paradygmatu postdyscyplinarnego w dydaktyce akademickiej, który spełnia oczekiwania neoliberalnego otoczenia wewnętrznego i zewnętrznego uczelni, który może być postrzegany jako „znowelizowana” forma dyscyplinowania podmiotów, zgodnie z wymogami „ery postdyscyplinarnej”, w której istotą jest nie karanie, lecz „uwodzenie”, „przechwytywanie pragnień” oraz równoczesny, stały monitoring i kontrola. Tym samym badania dra Andrzeja Rozmusa ujawniły również wyraźne pola deficytów w kształceniu.

Cenny dla wielu potencjalnych odbiorców publikacji jest również zestaw wytycznych dla „krytycznej” dydaktyki akademickiej. Pożądane elementy zostały odniesione do trzech obszarów: środowiska edukacyjnego, predylekcji i zachowań studentów oraz predylekcji i zachowań nauczycieli akademickich.

4. Odniesienie do wybranych kryteriów oceny osiągnięć naukowych i badawczych kandydata ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Inne parametry oceny dorobku naukowego dr Andrzeja Rozmusa kształtują się następująco:

- Kierowanie międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi oraz udział w takich projektach.

Habilitant był kierownikiem w 6 projektach badawczych oraz uczestnikiem 1 zespołu badawczego.

1. Tytuł projektu: *Zagraniczni uczeni w Polsce: motywacje, trajektorie życiowe oraz potencjał naukowy*; źródło finansowania: Program Dialog MNiSW (0142/DLG/2017/10); okres trwania projektu: 22.12.2017–21.12.2019; stanowisko w projekcie: Uczestnik-Badacz.
2. Tytuł projektu: *Urządzanie akademickiego świata. Model nauczania we współczesnej szkole wyższej w świetle oficjalnych ekspertyz oraz opinii studiującej młodzieży*; źródło finansowania: środki na działalność statutową przyznane przez MNiSW – Wydział Administracji i Nauk Społecznych WSliZ; okres trwania projektu: 03.01.2017-31.12.2017; stanowisko w projekcie: Kierownik.
3. Tytuł projektu: *Alternatywy w edukacji*; źródło finansowania: środki na działalność statutową przyznane przez MNiSW – Wydział Administracji i Nauk Społecznych WSliZ; okres trwania projektu: 03.01.2017-31.12.2017; stanowisko w projekcie: Kierownik.

4. Tytuł projektu: *Szkolnictwo wyższe w Polsce. Ustrój – prawo – organizacja*; źródło finansowania: środki na działalność statutową przyznane przez MNiSW – Wydział Administracji i Nauk Społecznych WSliZ; okres trwania projektu: 03.01.2015-31.12.2015; stanowisko w projekcie: Kierownik.
5. Tytuł projektu: *Opracowanie projakościowego systemu finansowania kształcenia w szkołach wyższych*; źródło finansowania: środki na działalność statutową przyznane przez MNiSW – Wydział Administracji i Nauk Społecznych WSliZ; okres trwania projektu: 03.01.2014-30.06.2015; stanowisko w projekcie: Kierownik.
6. Tytuł projektu: *Ciągłość – zmiana – postęp w myśli profesora Jerzego Chłopeckiego. Synteza osiągnięć naukowych i twórczych*; źródło finansowania: środki na działalność statutową przyznane przez MNiSW – Wydział Administracji i Nauk Społecznych WSliZ; okres trwania projektu: 03.01.2014-30.06.2015; stanowisko w projekcie: Kierownik.
7. Tytuł projektu: *Praktyka wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji w wybranych uczelniach europejskich. Pedagogiczne uwarunkowania implementacji zmian w programach kształcenia studentów*; źródło finansowania: środki na działalność statutową przyznane przez MNiSW – Wydział Administracji i Nauk Społecznych WSliZ; okres trwania projektu: 03.01.2012-30.06.2014; stanowisko w projekcie: Kierownik.

- Międzynarodowe i krajowe nagrody za działalność naukową albo artystyczną. Habilitant uzyskał 7 nagród Rektora, w tym 3 za działalność naukową oraz Brązowy Krzyż Zasługi Prezydenta RP (2004) – za działalność społeczną, edukacyjną i naukową.

- Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych.

Od czasu uzyskania stopnia naukowego doktora Habilitant wziął czynny udział w 17 wydarzeniach naukowych.

Podsumowując: część dotyczącą wybranych kryteriów oceny dorobku naukowego, można stwierdzić, że Habilitant spełnia w tym punkcie wszystkie kryteria oceny osiągnięć osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Aktywnie uczestniczy w życiu naukowym. Jest kierownikiem grantów badawczych oraz uczestniczy w kilku innych jako badacz. Uzyskuje nagrody za działalność naukową i społeczną.

5. Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzującego wiedzę oraz dotyczącego współpracy międzynarodowej po uzyskaniu stopnia naukowego doktora

Do osiągnięć habilitanta w wyróżnionych zakresach działalności należą:

- Uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych i krajowych.

Habilitant uczestniczył w 13 programach, w większości były to programy Europejskiego Funduszu Społecznego - Program Operacyjny Kapitał Ludzki i NCBiR:

1. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju; okres trwania projektu: 01.05.2019 – 30.04.2023; tytuł: „**Pracuj i studiuj - studia dualne na kierunkach Grafika komputerowa i produkcja multimedialna i Informatyka**”; charakter uczestnictwa: nadzór merytoryczny.
2. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju; okres trwania projektu: 01.01.2019-30.06.2021; tytuł: „**Uczelnia otwarta dla nastolatków**”; charakter uczestnictwa: nadzór merytoryczny.
3. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju; okres trwania projektu: 01.01.2019 – 31.12.2022; tytuł: „**Pracuj i studiuj - studia dualne na kierunkach Psychologia w Zarządzaniu, Zarządzanie, Dziennikarstwo i komunikacja społeczna**”; charakter uczestnictwa: nadzór merytoryczny.
4. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju; okres trwania projektu: 01.01.2019 – 31.12.2022; tytuł: „**Pracuj i studiuj - studia dualne na kierunku Biznes turystyczny**”; charakter uczestnictwa: nadzór merytoryczny.
5. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju; okres trwania projektu: 01.08.2018 – 31.07.2020; tytuł: „**Regionalna Akademia Inspiracji**”; charakter uczestnictwa: nadzór merytoryczny.
6. Program Operacyjny: Wiedza – Edukacja - Rozwój; okres trwania projektu: 01.04.2018 – 31.03.2022; tytuł: „**WSliZ - Programujemy rozwój. Rozwijamy możliwości**”; charakter uczestnictwa: nadzór merytoryczny.
7. Uniwersytet Młodego Odkrywcy – Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego; okres trwania projektu: 01.02.2017-30.06.2017; tytuł: „**Poprzez Rzeszowską Akademię Inspiracji (RAI) do świata**”; charakter uczestnictwa: nadzór merytoryczny.
8. Europejski Fundusz Społeczny - Program Operacyjny Kapitał Ludzki. Priorytet VIII - Regionalne kadry gospodarki, Działanie 8.1. Rozwój pracowników i przedsiębiorstw w regionie; okres trwania projektu: 01.02. 2011 – 30.11. 2012; tytuł: „**Profesjonalny Project Manager**”; charakter uczestnictwa: Trener.
9. Europejski Fundusz Społeczny - Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Priorytet III. Wysoka jakość systemu oświaty Działanie 3.3 Poprawa jakości kształcenia Poddziałanie 3.3.4 Modernizacja treści i metod kształcenia; okres trwania projektu: 01.07.2010 – 30.06.2013; tytuł: „**Przedsiębiorcze szkoły**”; charakter uczestnictwa: Trener.
10. Kreator Innowacyjności - Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego; okres trwania projektu: 01.01.2009 – 31.07.2009; tytuł: „**Postaw na przedsiębiorczość**”; charakter uczestnictwa: Trener.
11. Europejski Fundusz Społeczny. Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Priorytet IV, Poddziałanie 4.1.1; okres trwania projektu: 01.10.2008 – 30.09.2010; tytuł: „**Program Rozwoju Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania – Uczelnia Jutra**”; charakter uczestnictwa: Trener.
12. Europejski Fundusz Społeczny – EQUAL; okres trwania projektu: 01.06.2006 – 31.03.2008; tytuł: „**System przeciwdziałania powstawaniu bezrobocia na**

terenach słabo zurbanizowanych"; charakter uczestnictwa: Doradca ds. wdrażania programów naprawczych.

13. Europejski Fundusz Społeczny – EQUAL; okres trwania projektu: 01.07.2005 – 31.03.2008; tytuł: „**Czas na pracę – praca na czas**”; charakter uczestnictwa: Specjalista ds. certyfikacji.

- Udział w komitetach organizacyjnych międzynarodowych i krajowych konferencji

naukowych.

Habilitant był członkiem komitetów organizacyjnych i naukowych 9 konferencji, w tym 2 międzynarodowych.

- Udział w konsorcjach i sieciach badawczych.

Habilitant jest członkiem 2 sieci i konsorcjum:

1. Interdyscyplinarna Sieć Badawcza – Instytutu Badań Edukacyjnych, Warszawa, 2018 r. – nadal; charakter uczestnictwa: członek
2. Polska Unia Edukacyjna - Konfederacja Lewiatan, Warszawa, 2018 r. – nadal; charakter uczestnictwa: ekspert

- Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism.

brak danych

- Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych.

brak danych

- Osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki.

Z zaprezentowanej dokumentacji wynika, że Habilitant jest niezwykle aktywny na polu popularyzacji nauki i osiągnięć dydaktycznych.

1. Udostępnienie **Otwartych zasobów edukacyjnych** (e-wsiz.edu.pl); od 2012 r – nadal; charakter udziału: pomysłodawca, nadzór merytoryczny.
2. Uruchomienie **Rzeszowskiej Akademii Inspiracji**;
3. Przygotowanie **kursu Distance-learning** z zakresu Kształtowania i badania opinii publicznej; 2010; charakter udziału: autor.
4. Organizacja **konkursu na najlepszą pracę dyplomową**; 2012 r.- 2015 r.; charakter udziału: pomysłodawca, nadzór merytoryczny, przewodniczący Jury.
5. Utworzenie **School of Leaders**; 2018 r.; charakter udziału: pomysłodawca, nadzór merytoryczny.
6. Organizacja **Wykładów dla chętnych**; od 2014 r. – nadal; charakter udziału: pomysłodawca, nadzór merytoryczny.

- Opieka naukowa nad studentami.

Habilitant prowadził wiele przedmiotów, w różnych formach (laboratoria, ćwiczenia, konwersatoria, wykłady), na różnych stopniach kształcenia (I stopień, II stopień,

jednolite magisterskie, studia podyplomowe) i w ramach różnych trybów studiów (stacjonarne, niestacjonarne) m.in.: *badania ewaluacyjne, komunikacja społeczna, budowanie zespołów, bezpieczeństwo społeczne, determinanty wizerunku instytucji i organizacji, kierowanie zespołami ludzkimi, kształtowanie i badanie opinii publicznej, polityka społeczna, zróżnicowanie społeczne*. Był również promotorem i recenzentem prac licencjackich i magisterskich oraz opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Negocjacji i Komunikacji w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie.

- Opieka naukowa nad doktorantem w charakterze promotora pomocniczego.

Habilitant pełni funkcję promotora pomocniczego w dwóch przewodach doktorskich:

1. mgr Iwona Wojciechowska; od stycznia 2018 r. - nadal; praca pt. *Wykorzystanie mediów społecznościowych w zarządzaniu komunikacją z otoczeniem przez szkoły wyższe w Polsce*; Wydział Administracji i Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie; **promotor pomocniczy** (powołanie na promotora pomocniczego decyzją Rady Wydziału – Uchwała nr 2/2018 z dnia 19 stycznia 2018 r.).
2. mgr Małgorzata Gosek, od września 2018 r. – nadal; praca pt. *Mediatyzacja życia społecznego jako wyzwanie dla edukacji na przykładzie szkół województwa małopolskiego*; Wydział Administracji i Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie; **promotor pomocniczy** (powołanie na promotora pomocniczego decyzją Rady Wydziału – Uchwała nr 31/2018 z dnia 28 września 2018 r.).

- Staże w zagranicznych ośrodkach lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich.

Habilitanta odbywał liczne staże w polskich i zagranicznych ośrodkach naukowych.

- Wykonane ekspertyzy lub inne opracowania na zamówienie.

1. Izdebski H. (kierownik) (2017); „Propozycja założeń do ustawy regulującej system szkolnictwa wyższego. Założenia do projektu ustawy - Ustawa 2.0. Założenia systemu szkolnictwa wyższego”; podmiot zlecający: Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
2. Górniak J., Marciniak Z., Kraśniewski A., Antonowicz D., Rozmus A. i J Bujnicki (2015); „Programu Rozwoju Szkolnictwa Wyższego i Nauki na lata 2015-2030”; podmiot zlecający: Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
3. Woźnicki J. (kierownik) (2009); „Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego: 2010-2020 – projekt środowiskowy. Wyzwania demograficzne”; podmiot zlecający: Fundacja Rektorów Polskich w Warszawie.

- Udział w zespołach eksperckich lub konkursowych

1. Interdyscyplinarny Zespół ds. Opracowania założeń nowego ustawodawstwa o szkolnictwie wyższym (Uniwersytet SWPS, Collegium Civitas, WSiLiZ) – przygotowujący projekt założeń do nowego Prawa o Szkolnictwie Wyższym, w ramach konkursu “Ustawa 2.0” Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2016 r. – 2017 r.); charakter uczestnictwa: konsultant.
2. Zespół ds. strategii szkolnictwa wyższego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Warszawie (2014 r. - 2015 r.); charakter uczestnictwa: członek.
3. Centrum Analiz i Dialogu w Szkolnictwie Wyższym Fundacji Rektorów Polskich w Warszawie (2010 r. - 2012 r.); charakter uczestnictwa: sekretarz.
4. Forum Ekspertów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Warszawie (2010 r.- 2011 r.); charakter uczestnictwa: członek.
5. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Edukacji PKPP Lewiatan, Warszawa (2010 r. – 2011 r.); charakter uczestnictwa: ekspert.

- Recenzowanie projektów międzynarodowych i krajowych

Habilitant był recenzentem projektów.

- Recenzowanie publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych

EDUAKCJA. Magazyn Edukacji Elektronicznej [lista B MNiSW] (2017), recenzja publikacji: *Nagrania inscenizowanych zajęć jako innowacyjne narzędzie rozwoju umiejętności nauczania.*

- Inne osiągnięcia.

Publikacje popularnonaukowe w liczbie 10 w prestiżowych czasopiśmie oraz dziennikach. Pomysłodawca i nadzór merytoryczny projektu edukacyjny „Klasy patronackie WSiLiZ”. Opieka w ramach nadzoru założycielskiego nad szkołą średnią Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie jest organem prowadzącym Akademickiego Liceum Ogólnokształcącego w Rzeszowie. Jako reprezentant organu prowadzącego od 2012 roku sprawuję opiekę nad liceum.

Podsumowując: w odniesieniu do oceny tej części dorobku należy podkreślić, iż dorobek w tym zakresie jest znaczny, niezwykle spójny z podjętą problematyką badawczą i budowany z namysłem sukcesywnie. Wskazuje również na wysokie kompetencje społeczne Habilitanta. Dr Andrzej Rozmus spełnia niemal wszystkie kryteria oceny osiągnięć w ocenianym w tym miejscu dorobku. Jest opiekunem kół naukowych, aktywizuje środowisko studenckie poprzez badania naukowe i konferencje. Współpracuje z sukcesami z otoczeniem zewnętrznym i edukacyjnym. Jest wysoko oceniany przez otoczenie zewnętrzne. Często występuje jako ekspert w wielu zespołach badawczych. Spełnia również kryterium bycia opiekunem naukowym prac magisterskich oraz jest promotorem pomocniczym w przewodach doktorskich. Jest uczestnikiem programów i projektów badawczych krajowych i międzynarodowych. Docenieniem wysokich kompetencji naukowych i organizacyjnych w tym zakresie są nagrody Rektora za działalność dydaktyczną i organizacyjną.

Konkluzja:

Analiza przedłożonej dokumentacji upoważnia mnie do potwierdzenia, że zaprezentowany dorobek, świadczy o tym, że Habilitant spełnia wymogi stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika. **W związku z powyższym stwierdzam, że w moim przekonaniu, naukowy dorobek Pana dra Andrzeja Rozmusa spełnia wymogi wskazane w art. 16 Ustawy z 14 marca 2003 z późniejszymi zmianami (Dz.U. z 2014., poz. 1852) i tym samym wnoszę o nadanie Kandydatowi stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.**

Prof. dr hab. Beata Przyborowska

